

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **P. P.**, zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2018, č. j. OD 680/18-3/67.1/18185/Rg, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 29. 5. 2019, č. j. 59 A 82/2018 – 81,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Městský úřad Tanvald (dále jen „správní orgán prvního stupně“) žalobci oznámil, že opakovaným porušením povinností stanovených zákonem č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném v rozhodném období (dále jen „zákon o silničním provozu“), dosáhl ke dni 27. 11. 2017 celkového počtu 12 bodů (podle bodového hodnocení). Současně sdělil, že uplynutím pěti pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo toto oznámení doručeno, pozbývá dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu řidičské oprávnění a je povinen odevzdat řidičský průkaz.

[2] Proti provedení záznamu bodů podal žalobce námitky, které správní orgán prvního stupně zamítl jako nedůvodné. Odvolání žalobce ze dne 2. 7. 2018 žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 24. 7. 2018, č. j. OD 680/18-3/67.1/18185/Rg.

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci žalobu. V ní uvedl, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Dále poukázal na vzorovou nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů - příložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677 nesplňují požadavek na dostatečnou individualizaci skutku. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost porušil. Konkrétně pak namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů v registru řidičů u pokutových bloků ze dne 27. 11. 2017, 21. 7. 2017, 27. 3. 2017, 3. 9. 2016, 12. 8. 2014 a 3. 12. 2013. Jim vytýká nečitelnost, nepřesnost či zkratkovitost uvedených údajů. Dospívá k závěru, že pokutové bloky nejsou dostatečně konkrétní a individualizované.

[4] Krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalobce nenavrhol předloženými listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být prokázány, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. Povaze blokového řízení, resp. příkazního řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém (příkazovém) bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 -39). Soud v intencích výše uvedené ustálené judikatury přezkoumal napadené pokutové bloky stran výtek učiněných žalobcem. Dospěl k závěru, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jak, kým a jaký přestupek byl spáchán. Žalobci se tak nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů. Souhrnně se vyjádřil k místu spáchání přestupku, nedostatečné identifikaci osob a výši uložené pokuty.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že krajský soud potvrdil postup žalovaného, který zcela ignoroval jim předložené rozhodnutí správních orgánů, ze kterých je patrné, že „*odvolací orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje.*“ Při rozhodování skutkově podobných či obdobných případů nemají vznikat nedůvodné rozdíly. Stěžovatel však má za to, že v jeho případě došlo s ohledem na shora uvedené k porušení jeho legitimního očekávání, nepostupovali žalovaný stejně jako odvolací správní orgány v předložených rozhodnutích.

[7] Dále stěžovatel zcela přepsal část žalobních bodů týkající se nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů.

[8] Závěrem stěžovatel navrhl zrušit rozsudek krajského soudu a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[9] Součástí kasační stížnosti je i žádost o přiznání odkladného účinku.

[10] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se plně ztotožňuje s rozsudkem krajského soudu. Navrhl její zamítnutí.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda v daném případě došlo ke splnění podmínek řízení o kasační stížnosti. Ověřil, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti (§ 102 s. ř. s.). V kasační stížnosti, kterou podal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), uplatňuje přípustné důvody a v řízení je řádně zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto posoudil kasační stížnost v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s. věcně, vázán jejím rozsahem a uplatněnými stížnostními důvody. Neshledal vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[12] Kasační stížnost není důvodná.

[13] Soud úvodem upozorňuje, že přezkoumává především rozhodnutí a postup krajského soudu, stěžovatel je proto v kasační stížnosti povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, bod 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, bod 140). Stěžovatel však v kasační stížnosti ve velké míře pouze opakuje svoje námitky uplatněné v odvolacím řízení před žalovaným a v žalobě (námitky k nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů jsou prostým doslovným přepisem části žalobních bodů). Tyto námitky však již byly velmi důkladně a podrobně vypořádány krajským soudem, s jehož závěry stěžovatel nijak věcně a konkrétně nepolemizuje, toliko obecně a paušálně uvádí, že závěr krajského soudu je chybný.

[14] Se vznesenou námitkou mylného názoru krajského soudu se nelze ztotožnit. Krajský soud dostatečně přesvědčivě odpověděl na všechny žalobcovy námitky, přičemž je správně neshledal důvodnými. K obecným principům přezkumu merita věci odkázal mimo jiné na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2014 - 39. Na tento rozsudek ostatně odkazoval v žalobě i sám stěžovatel.

[15] Soud v tomto rozsudku uvedl, že: *„při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“*

[16] Nejvyšší správní soud z příložených podkladů ověřil, že všechny stěžovatelem zmíněné pokutové bloky obsahují zákonem předepsané údaje. Z každého z nich je seznatelné, kdy a kde byl spáchán přestupek, jaká konkrétní osoba jej spáchala, skutek je popsán dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, nechybí ani právní kvalifikace porušené právní povinnosti a ustanovení, dle kterého byla pokuta uložena, jakož i další údaje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 1 As 138/2018 - 47). Obsahové i formální náležitosti pokutových bloků krajský soud ve všech jednotlivých případech přezkoumal a vyčerpávajícím způsobem své úvahy popsal v odůvodnění napadeného rozsudku. S jeho hodnocením se kasační soud ztotožňuje. Námitky stěžovatele v tomto směru nejsou důvodné a pokutové bloky jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (stěžovatele).

[17] K námitce legitimního očekávání a nepřihlédnutí k rozhodnutím správních orgánů soud doplňuje, že žalovaný v nyní projednávané věci, stejně jako Krajský úřad Moravskoslezského kraje a Městský úřad Písek v rozhodnutích, které stěžovatel přiložil k žalobě, zkoumal k námitce podklady (pokutové bloky) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů do registru řidičů, tj. zda obsahují všechny potřebné informace potřebné k jednoznačné identifikaci přestupku. Pouze z důvodu, že v přiložených rozhodnutích odvolací správní orgány shledaly některé pokutové bloky nezpůsobilými, však stěžovateli neplyne právo na to, aby v jeho případě bylo rozhodnuto stejně (srov. rozsudek ze dne 26. 4. 52018, č. j. 7 As 123/2018 - 35). Jednalo se totiž o dvě skutkově zcela odlišné situace. Vady pokutových bloků, které přezkoumávaly správní orgány ostatních krajských úřadů, a na které odkazuje stěžovatel, dosahovaly intenzity nezákonnosti (zcela chyběla právní kvalifikace přestupku; z popisu nebylo zjevné, čeho se přestupce měl dopustit apod.). V nyní projednávané věci však k takovým vadám (pochybením správního orgánu) nedošlo, přičemž pokutové bloky vyhovují kritériím stanoveným zákonem. Závěry odvolacích správních orgánů v jiných věcech o nezpůsobilosti některých pokutových bloků jsou proto pro daný případ zcela nerozhodné.

[18] Nejvyšší správní soud nerozhodoval samostatně a přednostně o žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku, neboť po nezbytném poučení účastníků řízení a předložení spisů rozhodl rovnou o celé kasační stížnosti.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí z úřední povinnosti ani z jiných důvodů (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[20] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. července 2019

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu